

Súd: Okresný súd Bratislava IV
Spisová značka: 8Csp/115/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1417214436
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 06. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martina Vančová
ECLI: ECLI:SK:OSBA4:2018:1417214436.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava IV v konaní pred sudkyňou JUDr. Martinou Vančovou v právnej veci žalobcu: C.. O. J., nar. XX.XX.XXXX, D. 1, J., zastúpený: URBAN FALATH GAŠPEREC BOŠANSKÝ, s.r.o., advokátska kancelária, Zámocké schody 2/A, Bratislava, IČO: 47 244 895, proti žalovanému: Tatra banka, a.s., Hodžovo námestie 3, Bratislava, IČO: 00 686 930, o zaplatenie 1.397,72 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 1.397,72 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 19.12.2017 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.
- II. V prevyšujúcej časti súd žalobu zamietla.
- III. Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 27.12.2017 domáhal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie 1.397,72 eur spolu s príslušenstvom a na náhradu trov konania. Svoju žalobu odôvodnil tým, že so žalovaným uzatvoril zmluvu spotrebiteľskom o úvere, na základe ktorej si požičal od žalovaného sumu vo výške 10.000,- eur, pričom žalobca mal úver v celkovej výške 13.352,40 eur splatiť v 72 splátkach po 185,45 eur. Žalobca mal spolu s úverom splácať aj poisťné vo výške 3,52 eur mesačne po dobu trvania zmluvy. Žalobca v súvislosti s úverom uhradil celkovo 11.397,72 eur, 19 splátok po 185,45 eur a dňa 20.11.2017 jednorázovo zaplatil žalovanému sumu 7.874,17 eur. Žalobca namietal, že je úver bez poplatkov a bezúročný, z dôvodu, že zmluva o úvere neobsahuje obligatórne náležitosti v súlade s § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Namietal tiež, že v zmluve nie je určené, koľko z každej splátky sa započítava na istinu, koľko na úroky v rozpore s § 9 ods. 2 písm. l) zákona č. 129/2010 Z.z. Nie je možné si to zamieňať s povinnosťou veriteľa poskytnúť dlžníkovi amortizačnú tabuľku v súlade s § 9 ods. 2 písm. m) zákona č. 129/2010 Z.z., keďže ide o dve samostatné ustanovenia. Ide o povinnosť žalovaného ako veriteľa uviesť v zmluve náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. l) zákona č. 129/2010 Z.z., narozdiel od práva spotrebiteľa na vyhotovenie amortizačnej tabuľky. Súdny dvor EÚ vo veci C-42/15 poskytol výlučne výklad smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere, nevyjadroval sa k výkladu zákona o spotrebiteľských úveroch. V zmluve je podľa žalobcu určená nesprávne aj RPMN, nakoľko je uvedená vo vyššej miere, ako podľa výpočtu z verejne dostupného internetového zdroja, a preto je výška RPMN uvedená v neprospech spotrebiteľa. To, že žalovaný uviedol vyššiu výšku RPMN ako bola v skutočnosti žalobca odôvodňuje tým, že do výšky RPMN zarátal žalovaný aj výšku splátky za poisťné, pričom poisťné bolo uzatvorené dobrovoľne (§ 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z.z.), a preto sa do RPMN nezapočítava. Nesprávne uvedenie RPMN má rovnaké právne následky ako keby tento údaj, obligatórne zákonom vyžadovaný, v zmluve absentoval. Žalobca ďalej uviedol, že v zmluve v rozpore s § 9 ods. 2 písm.

f) zákona č. 129/2010 Z.z. nie je stanovený konečný termín splatnosti spotrebiteľského úveru, keď v zmluve je uvedená konečná splatnosť úveru ako 72 mesiacov od splatnosti prvej mesačnej anuitnej splátky, resp. v deň určený podľa čl. II bod 7 Zmluvy, pričom ani termín prvej mesačnej splátky nie je stanovený konkrétnym dátumom (prvá splátka je podľa zmluvy splatná v najbližší termín splatnosti splátky po poskytnutí úveru). Na základe absencie uvedených náležitostí je zmluva platná, ale úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. Žalovaný má preto v súlade so zákonom právo len na vrátenie poskytnutého plnenia vo výške 10.000,- eur. Keďže žalobca žalovanému plnil vyššiu sumu, 11.397,72 eur ako sumu, ktorú mu na základe úverovej zmluvy poskytol žalovaný (10.000,- eur), vyzval žalovaného na zaplatenie sumy prevyšujúcej poskytnuté plnenie vo výške 1.139,72 eur, ktorý žalobcovi žalovanú sumu nezaplatil. Žalobca žiadal, aby súd zaviazal žalovaného aj na zaplatenie zákonných úrokov z dlžnej sumy, a to odo dňa 12.12.2017, a teda odo dňa zaslania predžalobnej výzvy žalovanému až do zaplatenia.

2. Žalovaný žiadal žalobu ako nedôvodnú zamietnuť. Namietal, že spotrebiteľská zmluva bola uzatvorená platne, a že obsahovala všetky zákonom vyžadované náležitosti. To že priamo z úverovej zmluvy nevyplýva, koľko sa z každej splátky započítava na istinu a koľko na úroky nie je nesplnením náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. l) zákona č. 129/2010 Z.z. Z definície anuitnej splátky je zrejmé, že táto konzumuje splátku úroku aj splátku istiny, Poukázal na čl. 22 ods. 1 Smernice č. 2008/48/ES o spotrebiteľských úveroch, pričom uviedol, že ustálená judikatúra SR uvedená žalobcom posunula výklad zákona mimo harmonizovaný rámec EÚ, a tým aplikuje v princípe európske právo vo vnútroštátnej úprave spôsobom, ktorý je v hrubom rozpore s právom európskej únie, ktoré má byť jej výkladovým východiskom. Požiadavka žalobcu na rozpisanie výšky splátky istiny a úroku bez ohľadu na obsah základných ustanovení úverovej zmluvy je aplikovaním povinnosti podľa § 9 ods. 3 a 5 zákona č. 129/2010 Z.z., namiesto ustanovenia § 9 ods. 2 písm. l) tohto zákona. Následkom takého výkladu je nesprávne aplikovanie transponovaného ustanovenia čl. 10, bod 2, písm. i) smernice, ktorá zavádza povinnosť veriteľovi poskytnúť spotrebiteľovi výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky, a to bezplatne a kedykoľvek počas trvania zmluvy, pričom táto musí uvádzať splátky, ktoré sa majú zaplatiť, ako aj lehoty a podmienky ich úhrady vrátane rozpisu každej splátky s uvedením amortizácie istiny, úrokov aj prípadných dodatočných nákladov. Výklad žalobcom je nesprávny, keď by bolo potrebné v zmluve tento údaj uvádzať. Pritom článok 10 ods. 2 písm. h) smernice stanovuje, že zmluva o úvere musí uvádzať iba výšku, počet a frekvenciu splátok spotrebiteľa a prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom. K nesprávnej výške RPMN namietanej žalobcom žalovaný uviedol, že táto bola uvedená v správnej výške so zohľadnením všetkých zákonných požiadaviek. Poukázal na to, že žalobca uviedol, že bola uvedená v nesprávnej výške z dôvodu, že bola uvedená vo vyššej výške (11,28 %) ako tá, ku ktorej došiel žalobca výpočtom prostredníctvom verejne dostupnej tabuľky na internete vo výške 10,51 %. Keby v zmluve aj bola uvedená vyššia suma RPMN ako skutočná, tak ako tvrdí žalobca, nebolo by to v neprospech spotrebiteľa. Ohľadom doby trvania zmluvy a nedostatočne určenej konečnej splatnosti úveru žalovaný uviedol, že tieto sú určené v súlade so zákonom dostatočným spôsobom v základných ustanoveniach zmluvy. Priemerný spotrebiteľ bez pochybností musí vedieť z tohto údaju určiť, kedy je úver splatný. Poukázal na to, že žalobca si svoje záväzky zo zmluvy o úvere plnil včas, a nedal pocítiť svoju neistotu ohľadne termínu konečnej splatnosti úveru. Uviedol tiež, že keďže spotrebiteľ má možnosť kedykoľvek úver splatiť, určenie konečnej splatnosti konkrétnym termínom by bolo pre spotrebiteľa zmačké, a môže v ňom vyvolávať neistotu, keď určuje inak voľný termín konečnej splatnosti na žiadosť dlžníka konkrétnym dátumom. Žalovaný preto zvolil takú formuláciu, ktorá bez pochybnosti spĺňa požiadavku podľa § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z.z., ktorý nemôže vyvolať pochybnosť o termíne konečnej splatnosti a dĺžke trvania zmluvy. Poukázal na článok 10 ods. 2 písm. c) Smernice 2008/48, ktorá sa má podľa žalovaného vykladať tak, že nie je nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala splatnosť úveru spotrebiteľa s odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátum konečnej splatnosti. Formalizovaný výklad je v hrubom rozpore s účelom zákona a Smernicou, ako aj s judikatúrou Súdneho dvora EÚ.

3. Súd pri rozhodovaní vychádzal z nasledovného skutkového stavu:

3.1. Dňa 03.05.2016 uzatvorili strany sporu Zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru s poistením pre fyzické osoby č.:BSU-00-0002319678, na základe ktorej žalovaný poskytol žalobcovi bezúčelový úver so špecifikáciou: výška úveru - 10.000,- eur, výška úrokovej sadzby - 9,90 % ročne, výška RPMN - 11,28 %, výška priemernej RPMN - 9,93 %, výška odplaty - 10,32 %, výška najvyššej prípustnej odplaty - 21,56 %, konečná splatnosť úveru - 72 mesiacov od splatnosti prvej mesačnej anuitnej splátky, resp. v

deň určený v zmluve čl. II, bod 7 Zmluvy, termín splátky - 20 dňa príslušného mesiaca, počet splátok - 72, výška splátky - 185,45 eur, doplnkové poistenie úveru typ A, výška mesačného poistného pre poistenie - 3,52 eur, výška celkovej čiastky, ktorú musí dlžník zaplatiť - 13.352,40 eur. Podľa čl. III, bod 4. Zmluvy, prvá splátka je splatná v najbližší termín splatnosti splátky po poskytnutí úveru. Strany sporu uzatvorili v súvislosti s úverom aj Poistenie špecifikované v čl. VII. zmluvy o úvere, pričom z tejto nevyplývalo, že by poistenie bolo uzatvorené dobrovoľne. Z pohybov na bežnom účte č.: D súd zistil, že z tohto účtu bolo plnené na splátku istiny a na splátku úroku celkovo 11.379,72 eur. Predžalobnou výzvou zo dňa 12.12.2017, doručenou žalovanému toho istého dňa, vyzval žalobca žalovaného na vydanie bezdôvodného obohatenia v sume 1.397,72 eur, a to najneskôr do 18.12.2017.

4. Po právnej stránke súd vec posúdil nasledovne:

4.1. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzatvorenia spotrebiteľskej zmluvy (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

4.2. Podľa § 2 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch, na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, 5a).

4.3. Podľa § 2 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch, na účely tohto zákona sa rozumie veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

4.4. Podľa § 2 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch, na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

4.5. Podľa § 9 ods. 2 písm. f), k) zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
k) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
l) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

4.6. Podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa).

4.7. Podľa § 11 ods. 1 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

4.8. Podľa § 52 ods. 1 O.z., spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

4.9. Podľa § 52 ods. 3 O.z., dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

4.10. Podľa § 52 ods. 4 O.z., spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

4.11. Podľa § 451 ods. 1 O.z., kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

4.12. Podľa § 451 ods. 2 O.z., bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

4.13. Podľa § 456 O.z., predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

4.14. Podľa § 517 ods. 1 prvá veta O.z., dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nespĺní, je v omeškaní.

4.15. Podľa § 517 ods. 2 O.z., ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

4.16. Podľa § 3 nariadenia č. 87/1995 Z.z., výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

5. Na základe vykonaného dokazovania považoval súd za preukázané, že strany sporu uzatvorili zmluvu o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z. spotrebiteľských úveroch; uzavretá úverová zmluva nie je vylúčená z pôsobnosti citovaného zákona (§ 1 ods. 2 zákona). Žalovaný je právnická osoba, ktorá v rámci predmetu svojho podnikania poskytol spotrebiteľský úver a žalobca je spotrebiteľom, keďže je fyzickou osobou, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako výkon zamestnania, povolania alebo podnikania. Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí okrem náležitostí podľa Občianskeho zákonníka obsahovať náležitosti uvedené v § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom ku dňu uzavretiu zmluvy.

6. Podľa citovaného zákona obligatórnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere je okrem iného aj údaj o dobe trvania zmluvy a termíne konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru (§ 9 ods. 2 písm. f) zákona). V súlade s ustanovením § 11 ods. 1 písm. b) zákona absencia vyššie uvedených údajov nespôsobuje neplatnosť uzavretej zmluvy, avšak poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Zmluva však v rozpore s uvedeným zákonom neobsahuje náležitosť týkajúcu sa konečnej splatnosti úveru, ktorú je potrebné určiť konkrétnym dátumom. V zmluve je uvedená konečná splatnosť úveru 72 mesiacov od splatnosti prvej mesačnej anuitnej splátky, resp. v deň, určený v zmysle čl. II bod 7 Zmluvy, pričom v zmluve nie je dátumom určená ani splatnosť prvej splátky, keď prvá splátka je podľa bodu 4 v čl. II Zmluvy splatná v najbližší termín splatnosti splátky po poskytnutí úvevu. Takto označený termín konečnej splatnosti úveru ale nie je jednoznačným údajom, na základe ktorého spotrebiteľ (žalobca) môže s istotou identifikovať, kedy nastane konečná splatnosť úveru. Konečná splatnosť úveru musí byť určená konkrétnym časovým okamihom zreteľne tak, aby spotrebiteľ mohol pred vstupom do úverového vzťahu zohľadniť aj dĺžku jeho riadneho trvania, a tým realizovať najvhodnejšiu voľbu medzi viacerými úverovými produktmi, resp. dodávateľmi (porovnaj aj rozhodnutie Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 16Co/315/2012). Významom uvedeného ustanovenia (aj podľa dôvodovej správy k zák. č. 129/2010 Z. z.) je, aby spotrebiteľ bol už pri podpise zmluvy informovaný ako dlho je povinný plniť si svoje povinnosti (splácať istinu, úroky a iné poplatky) vyplývajúce mu zo zmluvy. Vyžaduje sa teda časová (dátumová) špecifikácia konečnej splatnosti úveru, ktorá je dodávateľom určená na základe vstupných údajov (týmto sú: dátum poskytnutia úveru, splatnosť prvej splátky, frekvencia, výška a počet splátok). Je potom úlohou dodávateľa, aby matematickými operáciami uvedené vstupné údaje premietol do konkrétneho (jedného) časového údaju, ktorý bude konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru predstavovať.

7. K výkladu smernice 2008/48, ktorým argumentoval žalovaný, súd uvádza, že v danom prípade nie je splnená ani menej formálna požiadavka, aby bolo možné bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátum konečnej splatnosti úveru. To je možné vtedy, keď sú údaje uvedené v jednom ustanovení zmluvy, z ktorého je zrejmy aspoň dátum prvej splátky, aby spotrebiteľ mohol v čase uzavretia zmluvy jednoducho

zvážiť, v akej dobe je úver splatný, t.j. dokedy bude zmluvou viazaný. V prejednávacom prípade to však zrejme nie je, keď konečnú splatnosť je možné vypočítať na základe troch údajov v zmluve bez jediného konkrétneho dátumu (termín prvej splátky).

8. Žalovaný ďalej uviedol, že dátum splatnosti neuviedol konkrétnym dátumom, aby to na žalobcu ako spotrebiteľa nepôsobilo zmätočne a nevyvolávalo neistotu, keď by inak voľný termín konečnej splatnosti určený na žiadosť dlžníka vyjadril v zmluve konkrétnym dátumom. Súd tento argument považoval za účelový, nakoľko mu chýba logika a je v rozpore s predchádzajúcim tvrdením žalovaného, že údaj o konečnej splatnosti úveru je dostatočne určitý a je ho možné jednoducho a presne určiť na základe ustanovení zmluvy, čím je naplnená podmienka obsahu náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

9. V zmluve v rozpore s uvedeným ustanovením zákona absentoval aj údaj o dobe trvania zmluvy, ktorý je tiež potrebné uviesť konkrétnym dátumom. Súd uvádza, že dobu trvania zmluvy nemožno nahradiť údajom o dobe splatnosti úveru, keďže zákonodarca vyžaduje explicitne oba tieto údaje v zmluve.

10. Už na základe absencie jednej z týchto obligatórnych náležitostí vyžadovaných zákonom č. 129/2010 Z.z., sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov, na základe čoho je spotrebiteľ povinný vrátiť len skutočne poskytnuté plnenie veriteľovi, t.j. výšku poskytnutého úveru, bez úrokov a bez akýchkoľvek poplatkov (porovnaj rozhodnutie Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 13Co/64/2017 zo dňa 27.03.2018).

11. Žalobca ďalej uviedol, že v zmluve je nesprávne uvedená RPMN v neprospech spotrebiteľa, keď je uvedená vo výške 11,28 %, pričom vložení údajov zo zmluvy do verejne dostupného zdroja na výpočet RPMN žalobca zistil, že RPMN úveru je 10,51 %. Žalobca uviedol, že je teda v zmluve uvedená vo vyššej miere v neprospech spotrebiteľa. Tento rozdiel podľa žalobcu vznikol pravdepodobne tým, že žalovaný do výpočtu RPMN úveru započítal aj výšku poisťného. Súd v prvom rade uvádza, že v zmluve nie je v rozpore s ustanovením § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. uvedené, z akých predpokladov vychádzal žalovaný pri výpočte RPMN. Žalovaný tvrdil, že výška RPMN bola vypočítaná v súlade so zákonom, neuviedol ani dodatočne vo svojich vyjadreniach, z akých predpokladov pri jej výpočte vychádzal. Svoju argumentáciu zúžil len na to, že aj prípadné uvedenie vyššej RPMN aká je v skutočnosti, nie je v neprospech spotrebiteľa. Výška RPMN je indikátor ceny úveru, a keď by teda žalobca podľa žalovaného pristúpil na podmienky žalovaného, a uzatvoril úverovú zmluvu za podmienok mysliac si, že je úver drahší ako v skutočnosti je, nie je to v neprospech spotrebiteľa, a preto nie je naplnená podmienka bezúročnosti a bez poplatkov úveru v zmysle § 11 ods. 1 písm. d) zákona č. 129/2010 Z.z. Súd však uvádza, že výšku RPMN v danom prípade nie je možné preskúmať a teda presne určiť, pretože nie je zrejme, z akých údajov žalovaný pri jej výpočte vychádzal (či započítal do RPMN aj výšku poisťného), keď výpočtom vychádzajúc z ustanovenia § 2 písm. i) zákona č. 129/2010 Z.z. výška RPMN (10,51 %) nekorešponduje s tou, ktorá je uvedená v zmluve (11,28 %). Keďže skutočnosť, z akých predpokladov žalovaný pri výpočte RPMN vychádzal, nevyplýva jednak zo zmluvy v rozpore s § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. za bodkočiarkou, táto nebola žiadnym spôsobom ozrejmenej ani vo vyjadreniach žalovaného, pričom výpočtom v súlade s vyššie uvedeným vychádzala suma RPMN v odlišnej výške (aj keď v nižšej) ako RPMN uvedená v zmluve, súd považoval úver za bezúročný a bez poplatkov z dôvodu absencie ďalšej z obligatórnych náležitostí v zmysle § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z.

12. Pokiaľ ide o náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. l), teda povinnosť dodávateľa uviesť v zmluve o spotrebiteľskom úvere výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia, dospel súd k záveru, že daná náležitosť je v zmluve splnená. V posudzovanej zmluve je v súlade s týmto ustanovením uvedená tak výška (185,45 eur), ako aj počet (72) a termíny (20. deň v mesiaci) jednotlivých splátok úveru, pričom je v zmluve (druh úveru) uvedené, že ide o bezúčelový spotrebiteľský úver s pravidelnými mesačnými anuitnými splátkami, ktoré sa skladajú zo splátky istiny úveru a splátky úroku z nesplatennej istiny úveru. Súd nevidí dôvody odchyliť sa od právneho názoru Najvyššieho súdu SR prezentovaného v rozhodnutí sp. zn. 3 Cdo 146/2017 zo dňa 22.02.2018, v ktorom okrem iného konštatoval, že eurokonformným výkladom § 9 ods. 2 písm. l) zákona o spotrebiteľských úveroch možno dospieť k záveru, že v zmluvách uzatváraných podľa zákona o spotrebiteľských úveroch nemožno od dodávateľov žiadať, aby v nich uvádzali presný

rozpis plánovanej amortizácie dlhu, teda rozpis splátok po častiach (samostatne vo väzbe na istinu, úrok a poplatky). Pokiaľ ustanovenie § 9 ods. 2 písm. l) zákona č. 129/2010 Z. z. uvádza pojmy „výška“, alebo „počet“ či „termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, toto ustanovenie pri jeho eurokonformnom výklade len spresňuje, čo splátka úveru zahŕňa. K v zásade rovnakému záveru prišiel vo svojom rozsudku i Súdny dvor EÚ v rozhodnutí vo veci Home Credit Slovakia, a.s., proti T. J. (C-42/15).

13. Súd na základe vyššie uvedeného považoval úver za bezúročný a bez poplatkov pre absenciu obligatórnych náležitostí podľa § 9 ods. 2 písm. f) a k) zákona č. 129/2010 Z.z. Pokiaľ teda žalovaný poskytol žalobcovi spotrebiteľský úver vo výške 10.000,- eur, a žalobca uhradil v súvislosti s úverom žalovanému celkom 11.397,72 eur (uvedené žalovaný nerozporoval), zaviazal súd žalovaného na zaplatenie 1.397,72 eur z dôvodu vydania plnenia, na ktoré nemal žalovaný právny nárok, a teda sa ním na úkor žalobcu bezdôvodne obohatil. Spolu s priznanou sumou zaviazal súd žalovaného zaplatiť žalobcovi aj úroky z omeškania (keďže sa dostal do omeškania s úhradou tejto sumy) v zákonnej výške 5 % ročne platnej k prvému dňu omeškania 19.12.2017 (§ 517 ods. 1 prvá veta, ods. 2 O.z. v spojení s § 3 nariadenia č. 87/1995 Z.z.), t.j. deň nasledujúci po dni, v ktorom mal žalovaný najneskôr v zmysle výzvy vydať žalobcovi bezdôvodné obohatenie. V prevyšujúcej časti (o zaplatenie úroku z omeškania vo výške 5 % z dlžnej sumy od 12.12.2017 do 18.12.2017) súd žalobu zamietol.

14. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 CSP v spojení § 262 ods. 1 CSP tak, že žalobcovi, ako úspešnej strane sporu (žalobca bol neúspešný iba v nepatrnej časti o zaplatenie príslušenstva), priznal nárok na náhradu trov konania v plnej výške. O výške náhrady rozhodne súd samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Bratislava IV.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

V prípade, že nebude dobrovoľne splnená povinnosť uložená týmto rozsudkom, možno podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.